

Karkkila

Kaunis Pohjois-Uudenmaan kauppala

Salpausselän läntisimpien loppuhaarautumien lomaan, vehmaiseen karjaan joen laaksoon on saanut sijansa Karkkilan nuori kauppala. Liikenneyhteydet Helsingistä ja lähimmistä liikekeskuksista Karkkilaan ovat hyvät. Matka Karkkilaan on Nurmijärven (Röykkä) kautta 74 km ja Vihdin (Nummelan) kautta 76 km. Linja-autot välittävät liikennettä tällä välillä lukuisin päivittäisin vuoroin. 50 - 60 kilometrin säteellä Karkkilasta ovat Riihimäen, Hyvinkään, Lohjan ja Forssan kauppalat sekä jonkin verran kauempana Hämeenlinnan kaupunki ja Salon kauppala. Kaikkiin näihin kaupunkeihin on Karkkilasta välittömät linja-autoyhteydet. Karkkila – Hyvinkään kapearaiteinen rautatie välittää tavara ja matkustajaliikennettä Hyvinkäälle päin.

Karkkila on luonnon kaunis kauppala. Tämän käsityksen saa matkailija tullessaan Karkkilaan Ahmoon mäkien kautta kulkevaa tietä myöten. Katselian eteen avautuu jo yhdellä silmäyksellä pääosa kauppalasta. Kesäisenä aikana vihertävät hedelmäpuut ja pensaat rakennusten lomista. Mutkittileva Karjaan joen uoma lepikkö- ja tuomikkorantoineen luo vaihtelua maisemankuvaan. Kaiken tämän ulompana kehityksenä ovat havumetsän peittämät korkeat vaarat. Karkkila on Suomen metsäisen luonnon vaalima kauppala.

Edullinen ensivaikutelma jää pysyväiseksi senkin jälkeen, kun on tutustuttu kauppalaan tarkemmin.

Nyhkälän tietä kulkiessa jää mieleen valoisa tunnelma. Sen aiheuttavat rakennusten kauttaaltaan vaaleat värit. Pihapuut ojentavat oksiaan yli aitojen varjoja luoden. Karkkilaa voisikin nimittää puutarhakauppalaksi.

Kauppalan keskuksen liiketalot osoittavat liiketalouden elpymistä. Isot koulu- ja valistustalot ovat todistuksena henkisen elämän monipuolisuudesta. Soma, pieni kirkko kalmistoinen edustaan täällä menneitä vuosisatoja.

Syvälle nummeen leikattu rautatie ylikäytäväsillalta näkyy radan päätekohtalta paikkakunnan taloudellisen elämän keskus, Högforsin rautavalimo moniosaisine rakennuksineen. Ne kätkeytyvät melkein kokonaan Karjaan joen rantatöyräiden suojaan. Sitten kohtaa katse päätien vastakkaiselta puolelta kaunisrantaisen Pyhäjärven. Karjaan joen alkujuoksu näkyy maantiesillalle ja lyhyen matkan päästä kantautuu korviin kosken kohina. Idyllinen pikkukoski myllyrakennuksineen, sahoineen ja tukkiränneineen on varsinkin kesäisenä aikana maalauksellinen nähtävyys. Muutamaa kymmentä metriä alempana on 8-9 metriä korkea Karkin (Högforsin) koski, joka on aikaisemmin ollut tärkeä tehtaan käyttövoiman antaja. Sen äärellä on paikkakunnan historiaan liittyvä muistomerkki, v.1822 valmistunut masuuni. Ylempänä joen kaltaalla, rehevässä puistossa on tehtaan virkamiesten asuntorakennuksia.

Kun tämän koskelle poikkeamisen jälkeen kuljetaan edelleen päätie myöten, näkyy tielle tehtaan hyvin hoidettuja rakennuksia, iso kauppapuutarha ja vanhoista maalaistaloista tyylikkäästi uudistettuja maataloustyöväen asumuksia. On saavuttu Vanhaankylään, jonne on keskitetty Högforsin Tehdas oy:n maatalouden hoito.

Haukkamäen rinteiden pikkutalot avarioiden ja hoidettujen puistikoiden sekä puutarhojen ovat kodin näköisiä. Högforsin kansakoulun rakennukset sijaitsevat myös tällä kauniilla rinteellä.

Tehtaan työväestön asutusalueen loppuessa päätienvarelta näkyy metsien suojasta pellonpoukamasta Käpylän mäeltä Högforsin Tehdas Oy:n uusi urheilukenttä. Sen ruohomatto ja tiilenpunaiset radat tarjoavat silmää hivelevän näyn ja urheilijoille erinomaiset harjoittelumahdollisuudet.

Urheilukentän välittömästä läheisyydestä alkaa Karjaan joen läntiselle korkealle jokiahteelle (rannalle) rakennettu tehtaan työväestön asutusalue Fagerkulla. Tämä saman tyyppisten rakennusten ja pihapuutarhojen muodostama viihtyisä mäkirinneasutus kertoo kauniilla tavalla nykyaikaisesta sosiaalisesta huoltotyöstä. Fagerkullan rinteille näkyy muu osa kauppalasta kauniina näköaloina. Samoin luonnon keskellä antaa väri-iloisen lisän kauppalakuvaan.

Pyhäjärven eteläisellä ja läntisellä rannalla sivummalla päätiestä on Vattolan kylä. Siellä on maalauksellisia, vanhoja asuinrakennuksia, pylväsaittoja ja kaksikerroksisia luhtiaittoja. Kodikkaat pihat vanhoine omenapuineen kertovat vanhasta asutuskulttuurista paikkakunnalla.

Välkehteleviä vesiä ja korkeita vaaroja

Edellä on jo mainittu paikkakunnan luonnon nähtävyyksistä Pyhäjärvi ja Karjaan joki. Pyhäjärven rannat ovat viljeltyinä ja paikkapaikoin korkeahkoina puistikkoina luonnonkauniita. Uima- ja ulkoilupaikkoina on paikkakunnan väestö käyttänyt Santamäkeä, Lammassaarta ja Liimamäkeä. Pyhäjärven korkeus merenpinnasta on 74,9m.

Pyhäjärveen liittyy vanha tarina. Tästä järvestä ja sen mukaan koko pitäjästä on aina 1700- luvun alkuun saakka käytetty nimeä Pahajärvi. Sattui sitten niin, että eräänä jouluaattona lähti järventakaisesta kylästä odotukseen ikävystynyt äiti lumituiskussa Turun koulusta saapuvaa poikaansa vastaan. Hän uupuu Pahajärven jäälle, tuupertuu tien oheen. Pian saapui poika paikalle ja löytää lumeen puoliksi peittyneen äitinsä, vie hänet rannalla olevaan taloon. Äiti virkoo ja ilo on suuri. Kyläkunta sopii, että järveä alettaisiin tästä lähtien kutsua Pyhäjärveksi tämän ihmeen tapahtumisen vuoksi. Niin on tarinan mukaan syntynyt Pyhäjärven nimi.

Pyhäjärveen tuo pohjoisten järvien ja pikkulampien vedet Saavajoki. Mutkikas joen uoma, jonka ylle monin paikoin kurottuvat rantalepät, on viihtyisä soutelupaikka varsinkin alajuoksun osalta. Jokisuu on myös suosittu uimapaikka.

Laskujokena Pyhäjärvellä on Karjaan joki. Sen yläjuoksusta tulee Karkkilan kauppalan osalle pari kilometriä. Joen uoma on jyrkkärinteinen, moninotkelmainen. Rantatörmien tervalepät kaartavat vartensa joustavina yli suvantopoukamien. Tumma kuusikkoranta luo siellä täällä syvän juhlallisuuden kuvastuksensa joen pintaan. Karjaan joen rannat ovat olleet hyvin suosittuja kävelypaikkoja. Niistä tulee rantapuistojen järjestelyn jälkeen Karkkilan ylpeys. Viehättävää vaihtelua antavat Karjaan joen yläjuoksulla monet pikku kosket. Niistä on edellä mainittu jo Närön myllykoski ja Karkin koski (Högfors). Näitten alapuolella ovat Vanhanmyllyn koski ja alempana Nahkion koski sekä Pitkälän koski. Vähän veden aikana on koskien pohjakallioissa näkyvissä ”hiidenkirnuja”. Kahden viimeisen mainitun kosken rannalla ovat tehtaan ja kauppalan sähkölaitokset. Näitten koskien jälkeen rauhoittuu veden kulku tasaiseksi virraksi. Pienellä veneellä taikka kanootilla päästään Karjaan jokea myöten Vanjärveen, sieltä kauniitten viljeltyjen maisemien läpi Hiidenveteen ja edelleen Lohjanjärveen, vieläpä Suomen lahteen saakka, kun kierretään alajuoksulla eräitä koskia.

Karkkilan välittömässä ympäristössä kiintyy huomio korkeisiin metsän peittämiin vaaroihin, joitten rinteissä pistää esiin monin paikoin kiinteä kallioperä. Nyhkälän harju, vastaisuudessa kaunis luonnon puistikko jakaa Nyhkälän asutusalueen kahteen osaan. Ahmon mäen kohoavat yli 130m korkeuteen merenpinnasta lukien, samoin Lemmoin mäki kauppalan alueen etelälaidassa. Jylhänkomeina kohoavat Haukkamäen rinteet kauppalan länsilaidalla. Ne kätkevät taakseen jyrkkärantaisen metsälampien lukuisan parven. Pyhäjärven pohjoisrannalla kohoaa myös yli 130m korkeuteen Piirteenmäki ja idempänä melkein yhtä korkea Hattupetäjänmäki. Näiltä vaaroilta avautuu silmien eteen komeita vaara maisemia, Lemmoilta ja Ahmoonmäiltä lisäksi viljeltyä laaksomaisemaa.

Lemmoin ja Piirteen mäkien nimet ovat asutushistoriallisesti mielenkiintoisia todistuksia vanhimman asutuksen alkuperästä. Näistä Lemmoi lienee saamaa juurta kuin Lempäälä. Kun Piirteen mäkiä läheisesti muistuttavia nimiä on kantahämäläisellä alueella useitakin, osoittavat nämäkin nimet väestön olevan alkuperäisesti hämäläistä, niin kuin järempänä olevasta ilmenee.

Paikallistarina kertoo Lemmoin mäen syntyneen siten, että kaksi toisiinsa kimpaantunutta jättiläistä ryhtyi heittämään toisiaan kalliolohkareilla. Toinen heistä seisoj Metelinmäellä ja toinen Vihdissä olevalla Konjan vaaralla. Viimeksi mainittu tempasi vihan puuskassaan vaarna kupeesta niin suuren kalliolohkareen, ettei jaksanutkaan heittää sitä Metelinmäelle saakka. Se putosi välille ja niin syntyi Lemmoi ”lempojen” tappeluiden surauksena. Konjan vaaran kyljessä on vieläkin lovi, josta kalliolohkare on irti tempaistu!

Karkkilasta Vanjärvelle johtavan tien varressa noin 5 km kauppalasta on tien länsipuolella joukko komeita vaaroja. Huomatuimmat ovat Metelinmäki ja Kivimäki. Ensiksi mainitun vaaran laella on mielenkiintoinen luonnonmuodostelma n.s. ”tomppeinplassi”.

Tarina kertoo jälleen kahden jättiläisen, ”tomptin” suuttuneen keskenään tällä vaaralla. He alkoivat heitellä toisiaan miehenpään kokoisilla kivenmukuloilla. Niitä kertyikin hevosenkengän muotoiseksi röykkiöksi kummankin ympärille aika suuret määrät.

Todellisuudessa ovat nämä säännöllisen muotoiset pyöreitten kivien röykkiöt syntyneet jääkauden jälkeisen muinaisen meren korkeimman rannan kaltaalle. Jäät ja vesi ovat olleet "tompeinplassin" mestareina.

Kaksikymmentä kaunista järveä ja paljon koskematonta erämaaluontoa

Karkkilan lähiympäristössä, U.1. Pyhäjärven kunnan ja Pusulan kunnan pohjoisosassa on rikas vesialue. Sitä voisi nimittää luoteis-Uudenmaan järwiseudeksi. Monijärvisin on Sannan talon ympäristö, jonne Karkkilasta on noin 8 km:n matka kulkukelpoista tietä myöten.

Siellä on komeitten mäkien välissä reheväkasvuinen sekametsän paartamina järvi toisensa vieressä. Kun retkeilijä on aikansa ihailut Tämäkohtujärven (k. 115,0) kauniita erämaarantoja ja hietikkopalletta, voi lyhyen kannaksen yli siirtyä läntisellä suunnalla olevalle Antiasjärvelle. Sen länsipäästä johtaa pieni koskinen puro Vahermajärveen, jonka avara selkä ulottuu Pusulan Marttilan kautta Forssaan vievään maantiehen. Antiasjärven pohjoisrantaan liittyy välittömästi Saukonpäänjärvi ja sen kautta avautuu pääsy monisokkeloisiin Jäljäjärveen, Saarijärveen, Salovesijärveen ja näistä itään oleviin Kolmpers-, Keskivesi- ja Vähävesijärviin. Muista pienimmistä samalla suunnalla olevista salojärvistä mainittakoon Isojärvi ja Kaakkajärvi. Kun koko tämä järviolue on pinta-alaltaan noin 50 km² saa käsityksen siitä, kuinka vesien pilkkoma mainittu saloseutu on. Alueen luonnonvarallisuutta todistaa myös se, että näitten järvien rannoilla on vain muuan talonpoikaistalo ja joitakin mökkejä.

Toinen samantyyppinen, mutta pinta-alaltaan laajempi on se järviolue, joka alkaa maantien Karkkila – Forssa varrelta ulottuen Tammelan ja Lopen kuntien puolelle saakka. Tämä vesialue on Nuijajoen välityksellä Pyhäjärven kanssa yhteydessä. Karkkilasta Forssaan kulkiessa joudutaan 10-12 km:n matkan jälkeen kauniille harjulle, jonka molemmin puolin vilahtelee puiden lomista järvien sineä. Paikkakuntalaiset nimittävät tätä harjua "Punkaharjuksi". Tien eteläpuolisista järvistä mainittakoon Kovelonjärvi, jonka rannalla on Karkkilan Työväenopiston "Suvimaja". Pohjoispuolella ovat kauniit Valkeajärvi, Vuotinajärvi, Ruokjärvi ja yli 4 km pitkä kolmen pitäjän rajajärvi Onkimaanjärvi. Lukuisten pienempien järvien kautta kulkiessa päästään maakannasta myöten Lopen puolella olevalle Kerittyjärvelle, joka on 121.9 m. merenpinnasta. Sieltä päästään lampi- ja pureittejä pitkin runsaan veden aikana isolle Punelianjärvelle, Sakarajärvelle, Tevännänjärvelle ja Vihdoin Siikalan jokea pitkin Pyhäjärvelle. Nuijajoki ja Siikalan joki Yhtyvät alajuoksullaan aikaisemmin kuvatuksi Saavajoeksi.

Edellä selostettujen järviereittien lisäksi on Karkkilan ympäristössä Pyhäjärven kunnan alueella vielä erillisiä pikku lampia ja järviä melko runsaasti.

Luonnonsuhteet talvella

Karkkilan ympäristö on kesäisin kaunista ja hyvin vaihtelevaa retkeily- ja ulkoilumaastoa. Talvella se on erinomaista hiihtomaastoa, johon voidaan sada vaihtelevia murtomaalatuja, vaikkapa Uudenmaan vaikeimpia kilpalatuja. Hoidetut metsät helpottavat näkyvyyttä. Korkeilla harjuilla ja vaaroilla säilyy myös lumi myöhään keväällä. Karkkilan seudut ovat läheisen sijaintinsa vuoksi helsinkiläisille tulevaisuuden talviurheilupaikkoja.

Karkkila on rautateollisuuden luoma kauppala

Lyhyt katsaus Karkkilan seudun historiaan osoittaa, että Karkkilan kauppala on syntynyt rautateollisuuden tarjoamien ansiomahdollisuuksien varassa ja lähiympäristönkin taloudellinen elämä on ollut suuresti siitä riippuvainen.

Ensimmäiset asujaimet lienevät täälläkin olleet lappalaisia. Siihen sanotaan viittaavan eräitten paikannimien, kuten esim. nimen Salimäki. Heidän jälkeensä on tänne siirtynyt kantaväestö pohjoisesta hämäläisalueelta. Etelä-Hämeen järviolueen rajoille ulottuva Karjaa joen vesistö on houkuttanut sikäläistä väestöä kulkemaan etelään päin. Hämäläiset lienevät käyttäneet mainittua vesistöä kauppa- ja merikalastusväylänään. Samalla he asuttivat nämä seudut. Väestön hämäläisestä alkuperästä ovat todisteena kielimurre ja luonne sekä monet paikannimet, joista hämäläisiksi on esitelty jo Piirteenmäki ja Lemmoi. Samanlaisia ovat kylien nimet Nyhkälä ja Vattola. Kylämuodot ovat olleet myös puhtaasti hämäläisiä 1800-luvulle saakka. Tuorilan kylä ristiraitteineen kertoo siitä vielä tänäkin päivänä.

Ruotsalainen väestöaines, joka suurimmaksi osaksi on sulautunut kantaväestöön, on tullut rannikkoseudun ruotsinkielisiltä alueilta kaivostyön ja rautateollisuuden ammattimiehinä.

1800-luvun alkuun saakka on paikkakunta ollut hiljainen syrjäseudun kulmakunta, jossa maanviljelijät elivät vaatimatonta talonpoikaiselämäänsä karun luonnon keskellä. Vain joku isompi rustholli edusti senaikaista suurviljelystä.

Kun sitten 1800-luvun alussa löydettiin Karkkilasta 5 km luoteeseen sijaitseva Kulonsuonmäestä malmiaihe ja se todettiin käyttökelpoiseksi, syntyi täällä vilkas kaivosteollisuus ja sen varaan rautateollisuus. Malmiaiheen löytäjinä on mainittu parikin henkilöä: toinen oli kiskolainen talonpoika Nils Åstedt ja toinen Eerikki Eerikinpoika Saari. Kun viimeksi mainittu on saanut löydöstä viranomaisilta palkinnon, lienee häntä pidettävä varsinaisena löydöntekijänä.

Malmialueen valtasivat nimiinsä toimeliaat vuoriteollisuusmiehet hovioikeuden kanslisti A. Bökman ja tehtaanjohtaja J. Dreilick. Tämä tapahtui vuonna 1817 ja sen jälkeen (v.1818) alkoi myös kaivostyö. Kulonsuonmäen malmi oli kahtalaisenrikasta noin 35% parhailta paikoiltaan. Sen tähden kaivostyö kannatti 1800-luvulla. Kaivoksen ollessa toiminnassa oli

siihen kolme kaivosaukkoa Aleksanterin, Elisabetin ja kolmas nimeämätön käytävä. Alun perin ne ovat olleet itsenäisiä kaivoksia, jotka louhimisen yhteydessä ovat yhtyneet isoiksi kaivosonteloiksi. Sen syvyyden sanotaan olleen 80-90 m, samoin pituuden, ja leveyden noin 20 m. Tästä kaivoksesta louhittiin malmia 1800-luvulla 23,668 tonnia. Louhimistyö suoritettiin käsiporan, mäkiruudin ja hevoskierron voimalla. Valaistusvälineinä käytettiin päresoihtuja. Joskus louhittiin malmia "liekkiä polttamalla". Malmirikasta kaivoksenseinää vasten ladottiin kolmekin syitä koivunhalkoja. Ne poltettiin ja kuumuutta kallionkylkeä vasten heitettiin kylmää vettä. Malmikappaleet lohkeilivat silloin irti suurina lohkareina. V.1888 lopetettiin kaivostyö malmiaiheen vähenemisen ja runsaan vedentulon vuoksi. Nykyisin on tämä Karkkilan – Forssan tien varressa oleva kaivos kauttaaltaan veden täyttämä. Mäen ympärillä olevat isot kivikasat kertovat vain kaivoksen äärellä seitsemisen vuosikymmentä kestäneestä inhimillisestä työstä, jonka luomalle pohjalle on syntynyt Högforsin tehdas ja Karkkilan kauppala.

V.1820 saivat edellä mainitut Bökman ja Dreilick privilegion perustaa Karkin kosken partaalle masuunin sekä sen käyttöön tarvittavien hiilien polttamista varten laajat metsäalueet lähiympäristöltä. Kosken lähetyviltä ostettiin kolme maataloa vesioikeuksineen ja ryhdyttiin rakennuspuuhiin. V. 1822 Valmistui masuuni. Tässä sulatusuunissa sulatettiin Kulonsuonmäen malmista takkirautaa. Lukuisat kerrat ovat lähikylien asujaimet kokoontuneet kuin juhlaan ihaillemaan valkohehkuisen raudan virtaamista avatusta masuunista hiekkaurteisiin. Tästä tapauksesta ilmoitettiin tavallisesti kelloa soittamalla. Raudan laadun parantamiseksi käytettiin 1830-luvulta lähtien vuorimalmiin lisänä järvimalmia.

Pian alkaa masuunin läheisyyteen syntyä muitakin tuotantolaitoksia. V. 1823 perustettiin saha. Takkiraudan jalostaminen valmiiksi tuotteiksi vieläpä takoraudaksikin pääsee vauhtiinsa vasta sen jälkeen, kun tehdas joutuu v. 1837 yrittelijään kapteeni Josef Bremerin haltuun. Hän perusti m.m. valssilaitoksen, raudankeittouunit, valimon ja konepajan. Tehtaan toiminta on vuosi vuodelta ja varsinkin viime vuosikymmeninä voimistunut ja monipuolistunut. Sitä todistaa tuotannon kehitys. V. 1920 toimitti Högforsin tehdas kauppaan valutavaraa 2,620,000 kg, v. 1930 4,600,000 kg ja v. 1938 11,220,000 kg. Tehtaan pääartikkeleita ovat lämpö- ja vesijohtotarvikkeet, kauppavalu sekä liedet. Valimo on maan suurin ja valutavaran emaljoimislaitos ainoa laatuaan maassamme. Tuotannon suunnitelmallisuudesta ja uudenaikaisuudesta ovat todistaneet Siro-Liedet, monet lämpökattilamallit ja radiaattorit.

Högforsin tehdas on vaikuttanut myös ympäristön seurakunnalliseen ja kunnalliseen kehitykseen. Paikkakuntahan on kuulunut Vihdin pitäjään kappelina aina v:een 1861 saakka, vaikka kappelilla oli oma kirkko jo 11660-luvulta saakka. Nykyinen Matti Öistin rakentama kirkko on v:lta 1781. – Vihdin pitäjistä eroamisen jälkeen muodostui seurakunnasta samalla U.1. Pyhäjärven pitäjä ja myöhemmin samanniminen kunta. Högforsin tehtaan laajentuessa keskittyi asutus yhä enemmän Nyhkälän, Vattolan, Vanhankylän, Haukkamäen ja Fagerkullan seudulle. Samalla tapahtui myös väestön selvä erikoistuminen keskuksessa ja kunnan laitaosilla ammatin mukaisesti ryhmiin, alkoi ilmetä etuvastakohtia kunnan eri osien kesken. Tällöin syntyi ajatus kunnallisesta jaosta. Ja niin v. 1932 erosi U.1. Pyhäjärven kunnasta Karkkilan kauppala.

Karkkilan kauppalan panta-ala on 28 km² ja siitä on asemakaavoitettu noin 300 ha:a. Kauppalan väkiluku on nykyään noin 2,900 henkeä. Taloudellinen elämä kauppalassa viime vuosina huomattavasti vilkastunut. Työmarkkinat ovat olleet hyvät. Linja-autoliikenne on lisännyt kulkuyhteyksiä. Verorasitus on varsin kohtuullinen. Parina viime vuotena on äyrin hinta ollut vain 7:35. Teollisen toiminnan kehittymismahdollisuudet ovat edelleenkin paranemassa, kun kauppalan alueen välittömässä läheisyydessä kulkee Kolsinki Oy:n uusi korkeajännitelinja.

Karkkilan kauppalan tulevaisuuden mahdollisuudet ovat lupaavat. Talous on vakaalla kannalla. Kauppalan varat ovat: Omaisuus 6,800,000 mk ja rahastot 1,000,000 mk. Tieyhteydet Helsinkiin tulevat lähivuosina myös paranemaan, kun maantie Helsinki – Vihdin Otalampi saadaan jatketuksi Karkkilaan. Sitä tietä lyhenee matka pääkaupunkiin 58 km:iin. Tällöin avautuu kesäasutukselle Karkkilan ympäristöllä hyviä mahdollisuuksia. Ehkäpä syntyy uusia teollisuuslaitoksiakin. Väestön varallisuutta kuvastanevat m.m. seuraavat luvut U.1. Pyhäjärven Säästöpankissa on talletuksia noin 18 milj. mk ja Osuusliike Tuen säästökassa n. 16 milj. mk.

Karkkila tarjoaa edullisia retkeilymahdollisuuksia

Asutuskeskusten kiireiseen hyörinään väsyneille, luonnon hiljaisuutta kaipaaville ja retkeilyyn innostuneille henkilöille tarjoaa kaunis Karkkila ja sen ympäristön erämaaluonto runsain määrin retkeily ja ulkoilumahdollisuuksia.

Kävelymatka Pyhäjärven ympäri on kesäisenä aikana vaihtelevien näköalojen vuoksi virkistävä. Jalkamatkat Sannan järviolueelle, soutumatkat kauniilla järvillä, telttamajoitus viihtyisässä järvenpoukamassa tuottavat varmaan suuren tyydytyksen retkeilijälle. Samanlaisen pari päivää kestävä retkeily voi tehdä myös Onkimaajärven vesistölle, ja mikäli aikaa on runsaammin käytettävänä voi retken ulottaa aina Kerityn järveen ja Puneliaan saakka.

Hyvät mahdollisuudet on myös kanootturheilun harrastajilla retkeilyyn Karjaan joen vesistöissä, Sannan järviolueella sekä Punelian ympäristöllä.

Suunnistajille tarjoaa Karkkilan ja sen ympäristön maasto vaihtelevia reittejä ja kiintoisia matkan kohteita.

Hiihtourheilulle on Karkkilassa hyvät edellytykset. Edellä on jo todettu luonnonsuhteitten edullisuus. Kun kauppalan ympäristölle on järjestetty talvisin merkittyjä hiihtolatuja sekä varsille sopivia pysähdyspaikkoja, hiihtomajoja, ja kun tätä toimintaa tullaan lähivuosina vielä tehostamaan, tarjoaa Karkkila vieraaltakin paikkakunnalta saapuvalla hiihtäjälle suotuisat hiihtoretkimahdollisuudet. Linja-autot tulevat myöntämään hiihtäjille erikoisalennuksia, jos heitä saapuu isompia joukkoja samalla kertaa.

Matkailutoiminnan järjestely

Matkailija majoitusta varten on saatavana matkustajakodeista ja julkisista rakennuksista huoneita yksityis- ja ryhmämajoitukseen. Retkeilijät voivat saada suuremmissa joukoissa aterioidessaan alennuksella retkeilyaterioita.

Kauppalan matkailuasiamies antaa majoitusta ja ruokailua koskevia yksityiskohtaisempia tietoja. Häneltä saadaan myös tarkemmat ohjeet retkeilyreittejä valittaessa ja suunniteltaessa.

Matkailuasiamies Paasivuori on arkipäivisin tavattavissa kauppalan kansliassa klo 9-11 ja 13-17. Puhelin 198.

Valitkaa retkeilypakaksenne Karkkilan seutu, pääsette välittömään kosketukseen luonnon kanssa!

*

Saapukaa ikivanhaan vesiväylään tutustumaan!

*

Luoteis-Uudenmaan järviolueella Suomen salojärviä ihaillemaan!

*

Kesähuviloiden rakentajat tutustukaa Karkkilaan ja sen ympäristöön!

*

Teollisuuslaitosten suunnittelijat ottakaa selvää Karkkilan kauppala tarjoamista mahdollisuuksista!

Karkkilan historiaa, matkailuesite vuodelta 1939